

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 7 Februarie st. v.

Am ajuns ear' a nu mai ști, cum se
 ne orientăm.

„Casina națională“ din Buda-
 pesta obișnuiesc a da în fiesce-care an
 un fel de pomană întru amintirea marelui
 patriot Stefan Széchenyi, unul dintre
 creatorii Ungariei moderne și după a no-
 astră părere cel mai însemnat dintre oamenii
 iviți în secolul nostru în mijlocul socie-
 tății maghiare.

Se adună la o masă comună mem-
 bria casinei și se ține un discurs festiv, în
 care se reamintesc faptele răposatului.

Anul acesta au fost, precum ne spune
 „Pesti Napló“, preste o sută de meseni,
 între care ministrul-president Coloman
 Tisza, ministrul comitei Paul Széchenyi,
 comitele Iuliu Andrassy, comitele Apponyi
 și alții dintre fruntașii politici ai na-
 țunii maghiare.

Discursul festiv l-a ținut comitele
 Bela Széchenyi, unul dintre fiii răposatului.

În acest discurs comitele Bela Szé-
 chenyi ne spune între altele, că a fost
 însărcinat de răposatul său părinte să ducă
 de aici în Engliera manuscriptul pentru o
 broșură politică îndreptată contra guver-
 nului de atunci, să tipărească broșura și
 să aducă, întorcându-se napoi, cincișeci
 de exemplare din ea.

„M'a mai însărcinat, — urmează comitele,
 — să duc nisce scrisori importante lui Pal-
 merston, lui Napoleon III. și altora.
 Aceste scrisori aveau toate unul și același scop,
 de a face, ca Maiestatea Sa, Francisc
 Iosif, Împăratul Austriei, astăzi prea-
 înduratul nostru Domn și Rege, să fie
 înduplecat a restabili constituțiunea
 Ungariei și a se încorona, convins
 fiind, că nu există un popor mai cre-
 dincios ca cel maghiar, nici pentru mo-
 narchie un stîlp mai tare ca Ungaria.“

Aceste nu le ădă dl Francisc Pulszky
 la vre-un banchet dat în onoarea repu-
 blicanilor francezi veniți să admire Un-
 garia și progresele națiunii maghiare: le
 ădă comitele Bela Széchenyi la o masă
 sărbătorească, la care sînt adunați fru-
 ntași națiunii maghiare, chiar consilieri de
 ai Maiestății Sale Împăratului și Regelui
 Francisc Iosif I.

Ei! de ce ni se spun aceste chiar
 acum și chiar la o ocaziune atât de săr-
 bătorească?!

Maghiarii, pe când nu erau mulțu-
 miți cu starea de lucruri din țeara lor,
 au cerut, ca străinii, Palmerston, Na-
 poleon III. și alții, să intervină și să în-

duplece pe Monarchul nostru a schimba
 aceea stare de lucruri.

Maghiarii, ădă, — nu emigrații, nu
 Kossuth, nu Klapka, nu Thürr, nu oameni
 de talia d-lui Pulszky, ci chiar comitele
 Stefan Széchenyi, unul din cei mai leali
 concetățeni maghiari, și el a făcut-o aceasta
 și s'a folosit de chiar fiii sei ca de nisce
 agenți secreți.

O scim aceasta: de ce ni se mai spune
 din nou, chiar acum, anume acum?!

Și cum de ni se poate spune în fața
 celui mai de frunte dintre actualii con-
 silieri ai Maiestății Sale?

Căci este cel puțin o lipsă de tact
 politic de a reaminti astăzi asemenea fapte,
 dacă ele nu se reamintesc cumva anume
 ca un fel de amenințare; că ceea-ce s'a
 petrecut odată, se mai poate repeta.

Ear' aceasta n'am voi s'o presupu-
 nem, nu ne este iertat s'o presupunem,
 când un comite Széchenyi e acela, care
 vorbește și dl Coloman Tisza se află în
 fruntea auditorului.

Rămănem dar' prelîngă lipsa de tact.
 Maghiarii sînt cel mai credincios dintre
 popoarele monarhiei.

Prea bine! — dacă acest popor atât
 de credincios se poate fâlă, că a cerut odată,
 ca străinii să intervină și să înduplece pe
 Monarchul nostru a face o schimbare în
 organizațiunea internă a monarhiei, dacă
 Maghiarii, poporul cel mai credincios, au
 făcut-o aceasta, atunci noi Românii și Slo-
 vacii și Germanii și Sârbii, noi ce să facem
 astăzi?

Să cerem și noi, tot cum au cerut
 odinioară Maghiarii, ca străinii să inter-
 vină și să înduplece pe Maiestatea Sa a
 schimba starea de lucruri, care ne este
 nesuferită?

Nu! aceasta nu trebuie s'o fac m.
 Trebuie să avem cea mai deplină încredere
 în Monarchul nostru, trebuie să fim tari
 în credință, că El binele tuturor și prin
 urmare și al nostru îl voiesce și îl va și
 face atunci, când îl vor ierta împregiu-
 rările.

Străinii n'au să se amestece în tre-
 burile noastre: noi înșine avem, dacă mai
 e trebuință, să producem în Monarchul
 nostru convingerea, că este și pentru noi,
 și pentru monarhie, și pentru mărita Lui
 Casă rău așa, precum e astăzi, și că dis-
 pune de Românii credincioși când va
 crede, că a sosit timpul să se facă îndreptarea.

Așa ădă noi, însă Nenea Stan dela
 plug și Nenea Bran dela coasă și Nenea
 Nuțu dela ciocan ne răspund, că altfel

se ădă la meara cea mare a boierilor
 ungurești, altfel au făcut Maghiarii, când
 le mergea și lor rău.

Am dori, ca dl Coloman Tisza să
 însărcineze pe vre-unul dintre numeroșii
 sei famuli a ne spune, ce avem să-i răs-
 pundem lui Nenea Stan și lui Nenea
 Bran și lui Nenea Nuțu și cum se cul-
 tivă spiritul de ordine în o țeară, în care
 din cercurile consilierilor Maiestății Sale
 se preconizează cererea intervenirii străi-
 nilor în afacerile noastre interne.

Deocamdată le răspundem celor ne-
 dumeriți după propria noastră pricepere,
 că nouă Românilor nu ni se cuvine să ne
 luăm drept model de conduită politică pe
 concetățenii nostri maghiari, pentru-că un
 fel de oameni sînt ei și alt fel de oameni
 sîntem noi, una este menirea lor în lumea
 aceasta și alta este menirea noastră, —
 ei se luptă contra timpului, care vine, și
 nu e mirare, dacă în înfierbințeala luptei
 merg prea departe câte odată, eară noi
 ne luptăm contra timpului, care trece, și
 nu avem decăt să ne păstrăm tradițiunile
 de oameni chibzuți și să așteptăm, pen-
 tru-ca să ajungem, unde ne duce des-
 voltarea firească a lucrurilor.

N'avem dar' noi Românii să facem
 nici ceea-ce au făcut Maghiarii odată, nici
 ceea-ce fac ei astăzi, ci numai ceea-ce
 după priceperea noastră ei ar trebui să
 facă, dacă ar fi, precum vrem noi să
 fim, un popor cu menire culturală și
 împăciuitoare.

Revistă politică

Sibiu, 7 Februarie st. v.

Antăiul articol de pace, pe care
 l-au primit Joia trecută delegații din Bu-
 curesci, are următorul text:

*Il y aura désormais paix et amitié entre
 le royaume de Serbie et la principauté de
 Bulgarie.* (De aici înainte va domni între
 regatul Sârbiei și principatul Bulgariei
 pace și prietenie.)

În ședința dela 15 a l. c. s'a hotărît
 amnestia pentru toți cei-ce au fost com-
 promiți în războiul sârbo-bulgar. Împăr-
 țesirile, pe care le primise diarele vieneze
 din Constantinopol, spun că pacea
 sârbo-bulgară se poate privi de asigurată.
 Se ădă, că nu Poarta a fost aceea, care
 a cauzat trăgănarea conferenței de pace,
 deoarece-ce în interesul ei ar fi o rezolvare
 pe cât se poate de grabnică a cestiunii
 sârbo-bulgare.

„Standard“ serie, că în urma mij-
 locirii Germaniei s'ar fi stabilit o înțele-

gere între puteri cu privire la conven-
 țiunea turco-bulgară, conform căreia prin-
 cipele Alexandru se numește guvernator
 al Rumeliei pe 5 ani și după expirarea
 acestui timp el poate din nou să fie nu-
 mit cu consimțământul puterilor. Punctul
 privitor la alianța militară între Turcia și
 Bulgaria va fi șters din convențiune.

„Telegraphul“ din Bucuresci a pri-
 mit ădăle aceste dela corespondentul seu
 din Sofia un raport, care între altele ădă
 nisce interesante deslușiri despre unelti-
 rile Rusiei în Bulgaria cu privilegiul răs-
 boiului de astă toamnă, și care caracte-
 rizează în cel mai eclatant mod opintirile
 rusesci în Peninsula-Balcanică. După-ce
 admite, că actuala situație a Bulgariei și
 a Rumeliei e de tot favoritoare și ce-
 tesce levitele partidului opozițional în frunte
 cu Zankov, corespondentul enerează, că în
 7 Noemvrie a. tr. când capitala Bulgariei
 a fost amenințată de a căde în mâinile
 armatei inimice, acești oameni s'au întru-
 nit în palatul agenției diplomatice ruse
 pentru a lua rezoluțiuni potrivite, după
 opinia lor, cu starea critică de lucruri.
 Rezoluțiunea luată de această adunare a
 fost aceea, de a se pune sub scutul Rusiei
 și a agenției ruse. Dl Coiander a răspuns
 la propunerile făcute prin a cere, ca de-
 legațiunea să-i aducă o petițiune iscălită
 de cel puțin 200—300 notabili, cari să
 roage pe reprezentantul Rusiei de a lua
 sub apărarea sa orașul amenințat de in-
 vasie. Pentru a pute împlini cerința ex-
 primată de dl Coiander, dl Zankov îm-
 preună cu dl Balabanov s'au pus pe lucru.
 Se ădă, că s'ar fi constituit chiar un gu-
 vern provisor compus din d-nii Balaba-
 nov, Zankov, Tacev, Macedonsky, Linds-
 kanov, Neșov și Iakov, cari au mers la
 Metropolitul Clement și i-au propus să
 primească *namestnicia* (presidența) prin-
 cipatului, imediat ce Sârbii vor intra în
 oraș și principele Alexandru va fi detronat.
 Detronarea trebuia, după opinia con-
 juraților, să se facă sub indemnul terorei,
 care ar fi făcut populațiunea bulgară să
 caute scăpare de soldații sârbi. Pentru
 aceasta, dl Coiander a promis să dea fiecărui
 Bulgar, care va iscăli o petițiune anume
 redactată, pasapoarte ruse, care i-ar pune
 sub protecțiunea agenției diplomatice ruse.
 Solicitățile însă făcute prelîngă Metropolitul
 Clement au rămas zadarnice. Metropolitul
 a refuzat categoric să iee parte la conspi-
 rațiune, așa că guvernul provisor s'a re-
 întors dela Metropolie la agenția rusă plân-
 gându-se lui Coiander despre neisbândă.
 În acea zi agentul diplomatic rus a tele-

Foia „Tribunei“.

Dama de companie.

— *Novelă de Grindt.* —

Tradusă de Petronella Cornea n. Misiu.

(Urmare.)

Sosită abia în dormitor, contesa grăi rișd:
 „Magda, da Magda!“

Aceasta stetea turburată înaintea ei. „Cum,
 d-nă contesă?“

„Așa de cu totul fals ai înțeles purtarea
 mea?“

„Dumnezeule!“ gâgăvi Magda, și inima
 începă a-i bate ca mântuită de un greumânt.

„Da, te-ai căit copilă! căci am observat,
 că și la ameași și seara abia ai mâncat ceva.
 Și ce idei negre te vor fi chinuit de sigur toată
 după ameași.“

„O, cerule! da“, mărturisă Magda.

Contesa îi mângăia fața. „Trebuia oare
 să scie fiul meu, cum stăm noi una cătră alta?
 Înaintea unei persoane atât de supuse cum te-am
 lăsat să pari, el se putea purta fără nici o for-
 țare; s'a arătat precum este, și acum vreau să
 știu, ce cugeți d-ta despre el?“

Magda răspunse fără întârziere: „Împli-
 nind atât de neîntârziat dorința d-tale, n'a des-
 mințit oare dl conte bănuielele d-tale?“

Muma lui deveni mai serioasă. „În primul
 moment cugetam și eu la aceasta, și eram de
 tot îmbucurată; dar' — poate-că chemarea mea
 de dor i-a venit chiar bine, și i-a servit drept
 motiv spre a se elibera din relațiuni deja urite.“

„O, ce idei, d-nă contesă!“

Contesa nu se lăsă capacitată. „Eu nu
 sînt de tot sigură, însă între patru ochi, de tot
 neobservabil, am scos ceva din el, ce mă întă-
 resce în prepusurile mele.“

„Eu nu cred, ca contese să uite cândva
 pe cavalerul.“

„Durere, chiar aceasta nu o cred nici eu!“

„Pentru ce durere?“

„Buna mea copilă, din punctul acesta d-ta
 nu cunosti încă lumea. Părerile cavaleresci sînt
 diferite. Dar' eu nu voiesc să desbat tema asta
 mai pe larg. Fiul meu s'a reîntors obosit din
 Paris ceea-ce își va avea cauzele sale. Vom vedea,
 că o natură naivă ca Gizela, pută-l va ori nu
 atrage. Măne se va prezenta la Zobelesci. Ideea
 mea de căsătorie îi rămâne încă ascunsă.“

Magda răspunse iute: „Eu nu mă îndoiesc
 nici o clipă, că contese se va interesa pentru
 baroneasa, și impresiunea ce a făcut-o fotografia
 de jumătate, cu atât mai viu trebuie să o facă
 persoana lui.“

„Trebuie“, repetă contesa. „D-ta te-ai lă-
 sat orbită de înfățișarea lui.“

„Nu numai aceasta“, — pleda Magda pre-
 lîngă Iosif. „Dar' ce impresiune au făcut cele
 vedute și audite asupra contelui! Cu ce colori
 vii scie să le descrie toate, și ce simț adînc
 arată în aducerea aminte a sa, vorbind de colo-
 seumul din Roma!“

„Astfel de lucruri produc la prima vedere
 efect, ear' simțul se poate simula. Ascultă-l
 numai timp mai îndelungat. Și pentru-ca nici
 mai departe să nu se simtă genat, o judec pe
 Magda mea încă un timp oare-care la rolul, ce
 i-am dat ađi. Și sperez, că nu va mai ave ne-
 încredere în direcțița ei.

Magda îi sărută mîna. „Onorată și scumpa
 mea contesă.“

„Dar' acum du-te de te culcă, copilă! Eu
 voi chema cameriera.“

„Nu“, strigă Magda cu ochii aprinși, „acum
 eu vreau să fac lucrul ei! Și ce bucuros aș
 face-o asta în toate serile. Permis îmi va fi?“

„Astăzi fie voia d-tale, dar' nici odată mai
 mult.“

Contesa se culcă. Magda îi mai tocni
 perinele și întrebă, „dacă odihnesce comod?“

„Foarte bine! Eu și dorm deja“, grăi con-
 tesa închidînd ochii.

„Noapte bună, ușoară!“ îi mai șopti Magda,
 și se depărtă pe virful degetelor.

Contele Iosif surprinse pe baroneasa Zobel
 ădă următoare. Ea nu voia să creadă, că el stă
 înaintea ei. Îl primi, dnpă-ce se convinse, că
 e chiar el, în persoană, cu nespuse bucurie. Gi-
 zela, din contră, de tot rece; dar' asta venia
 numai de acolo, că persoana lui făcea asupra ei
 aceeași impresiune ca și fotografia. Ea se sim-
 ția într'un moment atrasă de el, ear' intratul
 respinsă, așa că ea nu mai scia cum se află.

Tot în asemenea stare se afla și el, când
 în cursul conversațiunii se mai schimbau locu-
 rile și el ajungea în apropierea Gizelei.

Din astă cauză el începă a se adresa mai
 mult la mamă decăt la fată, ear' când plecă,
 adioul ce-și luă dela baroneasa, era cam silit.
 Baroneasa în bucuria ei, asupra rentoarcerii con-
 telui nu observa nimic din cele petrecute în su-
 fletele tinerilor. Gizela însă simția necesitatea,
 după-ce o lăsă Iosif, de a se întâlni cu Magda
 spre a vorbi cu ea. Dar' cum? Se hotărî să-i
 scrie să o roage să vină pe un pătrar de oară,
 căci are trebuință de sfat la o broderie începută,
 care nu se poate transporta.

Magda îi răspunse, că îi pare foarte rău,
 dar' nu poate merge, deoarece-ce contesa i'a în-
 credințat ei toate socoile și de aceea e foarte
 ocupată. Contesa era mulțumită cu scusa.

Gizela de ciudă rupse hărtia primită, dar'
 ea nu era mînioasă pe corespondentă, ci pe d-na

grafat mai multe depeşe cifrate la Petersburg. Guvernul bulgar s'a încercat a pune mâna pe firele complotului, dar' descoperind chiar agitaţiunea ce se frământă într'un cerc restrîns de oameni, a creşut ni-merit s'e o supravegheze fără a lua vre-o măsură represivă. Rezoluţiunea aceasta se întemeia pe faptul, că dl Coiander şi agenţia rusă formau focarul conspiraţiunii şi că atingînd pe şefii complotului, se puneau la lumină reprezentantul Rusiei. Evenimentele erau aşa de grave, că ori-ce complicaţiune trebuia cu ori-ce preţ înlăturată. Poliţia capitalei a descoperit chiar un deposit de stindarde la dl Iosif Covacev, cari fiind de colorii naţionale ruse, trebuiau să se arboreze pe casele pseudo-trebuşilor ruşi. Di Burmov a fost însărcinat de guvernul provisor de a aresta pe miniştri şi de a-i expeda imediat sub bună escortă la Lom-Palanca. În ziua de 6 şi 7 Noemvrie, agenţia rusă a eliberat peste 700 de pasapoarte ruse supuşilor bulgari.

„Reichstag“-ul german va fi în curînd chemat să discute legea contra socialistilor. În expunerea de motive a acestei legi, se dice, că adversarii legii n'au isbutit până acum să restorne credinţa în efectele ei salutare. Deşi legea n'a împiedecat crescerea mişcării socialiste, nici atentatele anarhiste, totuşi scopul ajuns în parte este deja o îmbunătăţire însemnată faţă cu starea lucrurilor dinainte de 1878, când s'a înfiinţat legea. Masele încep a pretinde dela reprezentanţii lor să participe cu toată serioşitatea la rezolvarea problemelor sociale politice. Sîntem în drept a spera, că serioşitatea problemelor încetul cu încetul va influenţa asupra căpeteniilor de partid, sau că va face masele să înţeleagă, că dintr'o schimbare violentă a ordinii legale nu va rezulta nici un bine pentru ele. Ar fi însă o iluziune a crede, că acest timp a sosit deja sau că s'a apropiat.

Opoziţiunea pornesc de astădată nu numai din principiu, ci şi din experienţa făcută; şi însuşi guvernul dă argumente adversarilor sei. Expunerea de motive a proiectului constată, că agitaţiunea socialistă s'a lăţit şi mai mult şi dă ca fapt convingător pentru aceasta sporirea numărului deputaţilor socialisti din Reichstag; pe acest temei, guvernul cere să se reînnoiască legea. Argumentul, pe care îl produce guvernul se întoarce însă tocmai în potriua lui; lăţirea propagandei socialiste, sporirea numărului deputaţilor socialisti dovedesc, că legea excepţională nu-şi ajunge scopul — şi mai dovedesc, fie şi în treacăt, neeficacitatea politice sociale a cancelarului. O lege specială însă, care nu atinge scopul pentru care a fost creată, e un pericol. De astădată dar', opoziţiunea va fi mai înverşunată decât ori-când. Soarta proiectului, şi prin urmare soarta Reichstag-ului, stă în mâinile centrului; dacă Bismarck va scîrbi-l mulţumească cu proiectul bisericesc ce prepară, legea contra socialistilor va fi probabil reînnoită; dacă nu, proiectul va fi respins şi foarte uşor se poate întîmpla, ca să se disolveze „Reichstag“-ul.

ei. „Asta e o tiranie din partea contesei, s'e o ţină tot închisă, dar' i-o voi şi spune-o asta, numai s'e mă întîlnesc cu ea“, — strigă mînioasă.

Dar' norocul e, că intenţiunea ei, numai budoarul ei o sciuse, aşa că mama sa nici idee nu avea, ce abis se făcuse între amica ei şi a familiei Götz.

Sosind contele acasă, el îi povestă mumei sale, ce diferenţă a fost între primirea din partea baronesei şi a fiicei sale.

„Ce vrei tu?“ răspunse contesa, — „Gizela era o copilă mică, când v'aţi vădut mai pe urmă. Tu ai devenit pentru ea un străin.

„E datorită ta să rupi cu încetul rezerva ei, ceea-ce eu numai aproba pot“.

Iosif făcea o faţă, din care mumă-sa cetia, ce puţin inclinat este el la aşa ceva. Mumă-sa continua cu precauţiune: „Ai devenit răsfăţat în străinătate? Îţi vor fi fost pe acolo fetele mai apropiative?“

Tinărul nu-şi putea reţine risul. „Tu îmi pui nise întrebări de tot comice, mamă!“

Ea nu-i mai dăse nimic, — dar' o cuprinsă o durere, căci presupunerile ei se deşteptau din nou; dar' ea nu-l lăsa să observe nimic.

(Va urma.)

Din Bucovina.

Cernăuţi, Februarie 1886.

Miseria tineretului nostru studios de pe la toate scoalele medii şi poporale este foarte mare. Celor mai mulţi le lipseşte de deservire nu numai îmbrăcămintea de iarnă, nu numai utensiliile cele mai necesare de şcoală, dar' şi pâinea de toate zilele. Ne cade foarte greu a mărturisii fapta aceasta în public; adevărul însă rămîne adevăr, şi cine ar voi să-l tăgăduiască, acela de bună seamă că n'ar fi amicul nostru. Sărăcia e aşa de cumplită, mai ales la gimnaziul din Rădăuţi, încât după-cum îmi spusese un profesor de acolo, unui din studenţii români trăiesc bieţii zile întregi numai cu câteva mîini de bob şi mazere, ce le poartă cu sine în buzunar, încât îi e mai mare jelea, vedîndu-i paliqi la faţă şi sdrăveniţi de frig, fugind pe drum către şcoală.

Întrebăm aci pe toată inteligenţa română din Bucovina, dela boier şi până la învăţătorul inferior: are ea cunoştinţă despre acest fapt de tot trist? Şi dacă are, am voi să scim: ce are de gând a întreprinde pentru ajutorarea sîrmanilor băieţi, cari se trag la învăţătură? Am voi să scim: ce face filiala „Scolei române“ din Rădăuţi? Înfiinţată s'a oare filiala aceasta acolo numai ca să paradeze în faţa lumii? Îmi aduc foarte bine aminte, cu câtă satisfacţiune, laudă şi încredere de sine, se făcî cunoscut lumii din partea centralei din Suceava înfiinţarea unei filiale a „Scolei române“ din Rădăuţi. Şi noi cu toţii am şi salutat cu multă bucurie scirea aceasta cu atât mai mult, sciind că poate nici în Siret nu e aşa de ameninţat Românismul cum e în Rădăuţi. Ne bucurasem, pentru-că credeam, că filiala aceasta a „Scolei române“ va întruni în sînul ei pe toţi Românii din loc şi din împrejurime, şi vor coopera cu toţii, umăr la umăr la înaintarea culturii poporului şi la consolidarea naţiunii române în oraşul, în care rezida odinioară episcopul Rădăuţilor, în oraşul cel frumos, situat la poalele Carpaţilor şi în apropierea locului sfînt Putna, unde zac moaştele eroului Stefan-cel-Mare. Am crezut, dar' numai prelîngă credinţă am rămas; ear' „credinţa fără fapte, este moartă“.

Dar' poate că m'e înşel şi înşelându-mă pe mine însumi, înşel şi publicul cetitor! De Domnul, ca să fie, nu cum o spun eu, ci poate cum o vor spune-o mai exact reprezentanţii centralei „Scolei române“ din Suceava!...

Afară de filiala „Scolei române“ mai există în Rădăuţi şi altă societate înfiinţată de directorul gimnaziului de acolo, care este un German şi spre norocirea noastră un filo-român. Societatea aceasta poartă numele de „Societate pentru ajutorarea studenţilor sîrmani, dar' bravi dela gimnaziul din Rădăuţi“. Directorul îşi dă toată silinţa de a sporii mijloacele societăţii acesteia; arangiază petreceri împreunate cu tombolă, prelegeri etc., şi se adresează în toate părţile pentru ajutoare. Oare ai noştri cei dela filiala „Scolei române“ din Rădăuţi n'ar pute şi ei să facă de acestea?!

O! Doamne! câte nu s'ar pute face, câte parale asvîrlite la diferite ocazii în glod, nu s'ar aduna şi n'ar aduce percente înşutite şi înmiite, dacă ar scîrbi cine să le adune!

Dar' pe cât ni-e de amar a face o astfel de mărturisire nelaudabilă pentru Românii bucovineni, pe atât de mult ne pare bine a constata, că partea cea mai mare a ajutoarelor, ce le distribue directorul german din celelalte ce le face în numele societăţii amintite mai sus, cade pentru studenţii de naţionalitatea română, cari, ce-i drept, sînt şi în majoritate. Totuşi mijloacele fiind modeste, ele nu ajung a alina pe deplin foamea şi frigul tuturor sîrmanilor studenţi şi aşa recurge omenosul director Klausner ocazionalmente de multe-ori şi pe drumuri la generositatea unor persoane din loc şi din vecinătate, dintre cari amintim cu multă mulţumire sufletească pe demnul archiepiscop şi paroh din loc, părintele I. Mandrila şi pe desinteresatul paroh din Suceviţa, părintele Sosnovici. Când nevoia e mai mare, ear' ajutorul nu voiesce de nicăiri să zîmbească, atunci dacă mai este cineva, care să sară în ajutorul studenţilor flămânzi, acestia sînt totdeauna bravii părinţi: Mandrila şi Sosnovici. Ear' ce ne place cu deosebire la pînă. Mandrila este, că Sfinţia sa, cu toate că-i archiepiscopul frumosului şi marelui decanat al Rădăuţilor, cu toate că-i înaintat în vîrstă, totuşi nu-i cade greu a umbla cerşind prin oraş dela casă la casă şi a strînge victualele trebuincioase. Nu-i cade greu, căci scie pentru-ce umbla şi se osteneşte.

După-cum am înţeles, n'a întrelăsat directorul Klausner a se adresa în numele studenţilor români şi către „societatea pentru cultura şi literatură română din Cernăuţi.“ În budgetul so-

cietăţii însă nefiind votată de adunarea generală nici o liţeaie pentru astfel de ajutoare, comitetul, după-cum îmi comunicase un membru al lui, a răspuns numai cu modesta sumă de 50 fl., şi anume cu riscul de a fi interpretat şi tras la răspundere la proxima adunare generală.

Dar' s'e nu aveţi nici o grijă fraţilor din comitet pentru astfel de concluse, căci cine ar cuteza a-şi deschide gura în afacerea aceasta şi a vă face aruncări, că aţi fi întrecut preliminarul votat, acelaia îi vom răspunde noi! Căci s'e nu cugetaţi, cumcă noi, cei-ce nu stăm în comitet, nu ne interesăm de toate, câte, cum şi când le face comitetul. Ne pare foarte rău, când observăm, că lucrurile nu merg cum ar trebui să meargă, şi ne bucurăm din adîncul inimii, când vedem, că societatea bătrână, ficea cea mai drăgălaşă a Hurmuzachenilor, Popovicienilor, Stîrce-nilor şi a tuturor Românilor bucovineni, cari doresc din toată inima progresul nostru cultural, nu-şi uită devisa înaltă şi nu se depărtează de intenţiunile frumoase ale întemeietorilor ei.

Dacă societatea aceasta a dat încălta îndrîet în câţiva ani dinainte, noi nici atunci nu perdusem speranţa în viitorul ei, cu atât mai puţin acum, când observăm cu plăcere o mişcare progresivă.

Nu putem întrelăsa, a nu aminti cu mare satisfacţiune, că preşedintele societăţii, dl baron Victor Stîrcea, pentru a sporii mijloacele societăţii şi a veni astfel din nou în ajutorul studenţilor săraci, a arangiat şi o colecţie, al cărei rezultat a şi fost destul de frumos. Colecţia aceasta s'a împărţit în trei părţi, şi s'a trimis anume o parte la gimnaziul din Rădăuţi, altă parte la „Scola română“ din Suceava, ear' pentru a treia parte s'au cumpărat straie de iarnă şi recuisite de şcoală pentru scolari şi scolăriţe din Caliceanca şi Horecea, suburbiile Cernăuţilor, şi pentru scolarii din Mihalcea, comună rezeşască din apropierea Cernăuţilor, care e însă mai cu totul rusificată prin stăruinţele dlui paroh din loc!

Mulţumim din toată inima, în numele bieţilor studenţi ajutoaraţi, tuturor domnilor, cari au oferit obolul lor pentru scopul acesta frumos, cum nu mai puţin şi preşedintelui societăţii noastre pentru această faptă deamă de poziţiunea cea onorifică şi de încrederea în care se află, şi ne mîngăiam cu speranţa dulce, că d-sa îşi va da toată silinţa, ca societatea, în a cărei frunte se află, s'e-şi desvolte cât e cu putinţă activitatea ei culturală.

În fine ne permitem o întrebare la adresa secretarului: ce o s'e fie şi cu prelegerile, de cari s'au scris şi în „Tribuna“?

Sci, dle secretar, că e mai uşor a întreba, decât a răspunde, şi mai ales în afacerea prelegerilor anunţate; totuşi în cazul, dacă membrii societăţii, cari s'au angajat a ţine prelegeri, în urmă tot nu le-ar ţine, cu toate că despre aceasta s'a scris şi prin foi, este moralmente necesită a răspunde la întrebarea de sus şi a salva onoarea societăţii în faţa lumii românesce.

Cu afacerile societăţii ne vom ocupa de acum mai cu deădinsul.

Un membru vechiu al societăţii.

Proiect de lege al stîngei din Austria în privinţa folosinţei limbilor.

(Continuare din n-rul 30 şi fine.)

§ 15. Pentru autorităţile ces. reg. (autorităţile de stat, oficii de stat, judecătorii) de instanţă a doua au valoare în comunicaţiunile cu partidele ca regulă următoarele (§ 16) dispoziţiuni:

Toate publicaţiunile oficiale, cari sînt destinate pentru cunoştinţa publică, sînt a se elibera prelîngă limba oficioasă şi în limbile regnicolare, care sînt usitate în circumscripţiunile cercurilor supse lor.

Publicaţiunile destinate pentru cercuri numai cu o limbă pot să se elibereze prelîngă limba oficială şi numai în limba usitată în respectivul cerc.

Dispoziţiunile §-lui 10 privitor la tipăriturile şi rezoluţiunile autorităţilor, care nu se extradau la cererea partidelor, sînt a se observa şi la autorităţile de a doua instanţă.

Acele partidelor, care sînt adresate nemijlocit unei autorităţi de a doua instanţă se pot concepia earăşi în una dintre limbile alese după plăcere, în o limbă dintre cele usitate în cercul respectivei circumscripţiuni. Întrucît rezoluţiunea privitoare la cauză se trimite de autoritatea de a doua instanţă de dreptul partidelor, aceea e de a se concepia în limba admisă a actului predat.

La rezoluţiunile şi decisiunile de a doua instanţă, care se adresează partidelor decătră prima instanţă, e de a se îngriji, ca decisiunea să i-se dea partidei în limba primei decisiuni. Întrucît această limbă e alta, ear' nu cea oficială, trebuie îngrijit pentru o traducere a decisiunii instanţei a doua.

Privitor la pertractările penale verbale de a doua instanţă, au valoare dispoziţiunile §-lui 14.

§ 16. Dacă în un ținut administrativ, respective în un cerc cu limbi usitate diferite, sînt mai multe de două limbi, sau în urma dezvoltării mai inferioare a uneia dintre limbile amintite în § 7, sau a lipsei de termini tehnici şi scientifici, executarea dispoziţiilor cuprinse în §§ 9 până la 15 e îngreunată sau imposibilă, — sînt de a se face pe cale administrativă abateri excepţionale dela aceste dispoziţiuni în interesul asigurării mersului regulat al administraţiunii şi justiţiei.

§ 17. Partidele se pot folosi de una dintre limbile amintite în § 7 şi la actele adresate de dreptul oficiilor centrale.

§ 18. Dacă păşesc ca partide comune sau alte organe autonome, sînt a se observa dispoziţiunile §§ 8—17.

§ 19. Comuna e îndreptăţită a se folosi în comunicaţiunea oficioasă cu autorităţile terii după plac de limba proprie sau de cea oficioasă.

Pentru comunele cu statut propriu au valoare legile şi dispoziţiunile statore pentru oficiile de prima instanţă.

Reprezentanţa comunală hotărăse limba ei oficioasă. În comune cu limbi mixte limba de comunicare cu partidele e a se regula conform dispoziţiei art. XIX al legii fundamentale dela 24 Decemvrie 1867 precum şi conform legii actuale.

Întrucît limba comunei nu e limbă regnicolară (§ 7), reprezentanţa comunală are să se folosească în comunicarea ei cu autorităţile ces. reg. şi cu comunele de altă limbă, de o limbă regnicolară sau de limba oficioasă de stat respective de limba statului.

§ 20. Autorităţile autonome de cerc, ca reprezentanţe de cerc, comisiuni pentru fondul de contribuţiuni, de strade etc., pot să hotărăsească ca limbă a lor una dintre limbile regnicolare usitate în cerc, sau de limba oficioasă de stat.

În comunicarea partidelor cu aceste autorităţi au valoare dispoziţiunile §§ 8 până la 17.

§ 21. În comunicarea partidelor cu comisiunile regnicolare au valoare dispoziţiunile §§-lor 8—17.

§ 22. Privitor la limba de propunere în scoalele poporale au valoare dispoziţiunile §-lui 6 al legii de stat pentru scoalele poporale dela 14 Maiu 1869.

Dacă însă în un cerc scolar o a doua limbă regnicolară se foloseşte ca limbă de comunicare de cel puţin a şesa parte a populaţiunii indigene, atunci e de a se folosi ca limbă de propunere în scoalele poporale şi această limbă dacă în un termen medieval de 5 ani frecuenţează şcoala cel puţin 40 de copii din această minoritate şi dacă din partea părinţilor sau a reprezentanţilor legali ai acestora se cere propunerea în şcoala poporală şi în această limbă; dacă cel puţin a treia parte a membrilor din reprezentanţa comunală, respective reprezentanţele comunelor ce posed respectiva şcoală, îşi dau învoirea la aceasta.

În un astfel de cas e de a se înfiinţa de regulă un institut de şcoală separat, dacă nu cumva autoritatea scolară se îngrijese pe altă cale.

Îndatorirea pentru susţinerea unei astfel de scoli încetează, dacă în trei ani consecutivi numărul elevilor înscrişi la această şcoală nu e mai puţin decât 30.

§ 23. În scoalele private cu drept public se poate folosi ca limbă de propunere numai o limbă regnicolară usitată în respectivul cerc scolar (§ 7).

§ 24. Privitor la folosirea limbilor regnicolare ca limbi de propunere în institutele pedagogice au valoare dispoziţiunile §-lui 31 a legii imperiale pentru scoalele poporale dela 14 Maiu 1869.

§ 25. Limbile regnicolare pot servi ca limbi de propunere, încât ele se potrivesc, în scoalele medii (gimnasii, gimnasii reale, scoale reale, scoale industriale de stat conform dispoziţiilor alineatului al 3-lea al art. XIX al legii fundamentale de stat dela 24 Decemvrie 1867.

§ 26. Limba de propunere la scoalele superioare se va regula din cas în cas pe calea legislaţiunii.

§ 27. Întrucît prin ordinaţiunea ministerială dela 5 Iunie 1869, nr. 2354 pe baza decisiunii prealabile dela 4 Iunie 1869, limba polonă a fost introdusă ca limbă a serviciului intern al autorităţilor amintite acolo, apoi încât limba italiană e acum în sus în Tirolul-de-Sud, Dalmaţia şi în unele părţi din Litoral, — legea actuală nu schimbă în aceasta.

§ 28. Cu executarea acestei legi e încredinţat ministerul meu.

Cronică.

Arghiș — în vechime loc de industrie ceramică? Cetim în „Correspondenzblatt des Vereins für Siebenbürgische Landeskunde“ (Nr. 2 dtdo 15 l. c. n.):

Țiglele colorate ale turnului bisericii evanghelice din Sibiu. Se ține în Sibiu îndeobște drept un adevăr incontestabil, că țiglele smălțuite ale turnului principal al bisericii evang. din Sibiu, „ce prin strălucirea lor de colorii, mai ales destul de mare în lumina soarelui, dă masei grele și rigide a turnului earăși vieță și eleganță“, că aceste țigle, Țicem, ar fi un produs sibian. Contrar comunică cronicarul Sighișorean George Krauss (Fontes rerum austriacarum. I. Scriptores III. 55) următoarele: „Anno 1619 den 10. Juny Schluch dass wetter ihn den Hermannstедter Kirchenturm von Knopf an bis zum Trometer Törnlein, die Seiten gegen Orient zerschmettert es ganz und gar — welches gebay mit sehr grosser mühe und Unkosten erbawet worden, eben ihn selben Jahr, die geglist Ziegeln weiss, grün, blau und roth sein in der walachey zum Ardisch gemacht worden.“ Adecă:

„La anul 1619 în 10 Iunie a trăsmit în turnul bisericii din Sibiu începând dela bumb și până la turnulețul trîmbișului, părțile spre Orient le-a zdrobit cu totul tot — care zidire s'a clădit cu foarte mare osteneală și cu spese, tocmai în același an, țiglele smălțuite albe, verzi, albastre și roșii s'au făcut în România la Arghiș.“ Privind deci Românul la „turnul Sașilor“ din Sibiu își poate dice cu oarecare satisfacție, că și industria sa națională, și încă cea de aproape acum trei secolii, își are o parte la acel mare edificiu.

Balul societății „Progresul“ din Arad, a fost Duminecă și a reușit pe deplin. Matrona balului a fost doamna Suciu soția prea stimabilului nostru cetățean Ioan Suciu, care a contribuit foarte mult la ridicarea și splendoarea balului. Publicul femeesc s'a prezentat cu preferență în costum național. S'a jucat călușerul de 12 voinici meserieși sub conducerea vatașului Mina, în costum de călușeri.

Înainte de pauză s'a dat și un concert de cântări, muzică și declamațiuni. Cântările au fost executate cu precizie de corul societății sub conducerea măestrului de cântări dl Vidu. A declamat frumos d-șoara Muntean, a cântat cu voce plăcută Mina solo, și a cântat pe violină junele Ciocovan, spre surprinderea publicului, fiind nenorocit tiner orb de amândoi ochii. Societatea „Progresul“ e formată de meserieși români din Arad, ceea-ce este un bun semn pentru progresul nostru cultural și merită încurajarea tuturor oamenilor de bine.

Legiunea maghiară în Sârbia. Ministrul-president Tisza, ca ministru de interne a adresat următorul cercular:

„În Belgrad s'a pornit prelungă activitatea lui Ludovic Vándory sub titlul „Comitetul central al legiunii maghiare“, o mișcare pentru crearea unei legiuni maghiare, al cărei scop e să se alăture la armata regalului sârbesc. Sub titlul acestui comitet a adus „Egyetértés“ în numărul 45 dela 14 l. c. un apel, prin care se provoacă cetățenii din Ungaria la participare în această legiune și la ofrande pentru acest scop. Fiind în general cunoscut că toate puterile mari ținese la apărarea complicațiilor orientale în interesul păcii europene și la sistarea războiului dintre Sârbi și Bulgari, și că statul nostru pînă în această năsuință ocupă o ținută neutrală, — fiindcă conform principiilor de drept internațional un stat neutral nu poate permite ca pe teritoriul lui să se facă propagandă în interesul nici a unuia dintre partidele beligerante, — din această cauză propaganda publicată în „Egyetértés“ și colectarea începută spre acest scop o opresc și recere respectivele autorități ca să execute această oprire. Această interdicție e a se publica cât se poate de extins. Funcționarii sînt a se recerca ca să fie cu mare băgare de seamă la această mișcare și cu deosebire la agenții aceleia, activitatea aceleia e de a se împedea cu toată energia, ear' colectele sînt de a se confiscă. Despre fiecare cas singuratic și despre măsurile luate am să fiu în cunoștință în detalii. Budapesta, 16 Februarie 1886. Tisza.“

Un atentat în Arad. Într-una din zilele trecute a fost o mare îmbuldeală după reprezentarea teatrală din Arad. Locotenentul dela husari Cordier a fost strîmătorat într-o grupă de oameni tineri, și unuia dintre aceștia ajunsese sabia locotenentului între picioare. Locotenentul dîse atunci tînerului (un contabil cu numele Ingațiu Ehrenfeld): „D-ta încă ai putut să fi mai atent!“ Ehrenfeld îi răspunde: „Fi d-ta însuși atent“. Răspunsul fu: „Bățandrule, prost de Jidan“, — reflectarea: „Prost ești d-ta însuși“. Într-aceste ajunseră amîndoi în vestibul, acolo ofițerul trase sabia și-i aplică contabilului peste spate vre-o câteva lovituri cu latul sabiei, fără de a-l vîtămă. Acest incident a avut apoi o continuare foarte tristă. În Arad apare o foaie umoristică „Paprika Janesi“. Aceasta face în numărul 7 următoarea glumă necălită: *Distincțiune*. Acel sublocotenent eroic dela husari, care Joi a lovit pe un biet băiat de Jidan cu sabia, a fost decorat cu marea cruce a ordinului „Pi — ha“. În ziua următoare deci se prezentă sublocotenentii Cordier și Popovici, în redacția foii „Paprika Janesi“, unde se afla redactorul Horvát și un cunoscut al seu Ettinger. Întrînd amîndoi ofițerii în redacție fără de a saluta și provăduți cu sbiciuri, unul dintre ei întrăbă în limba germană pe Horvát, dacă a scris el gluma, la ceea-ce Horvát răspunde, că

„i-s'a trimis din afară. „D-ta ești redactorul răspundător?“ fu a doua întrebare, și răspundendu-i se cu „da“, celalalt ofițer strigă: „Hau ihn“ (Pălesce-l) și acum își începură ofițerii activitatea. Horvát fu pămuit, Ettinger sbiciuit și când vîoiră să fugă, sublocotenentul Cordier întinse sabia după Horvát și-i tăia o bucată de carne din umărul drept. Lui H. îi succese apoi a se feri prin fugă de alte lovituri. Fugind sublocotenentul cu sabia scoasă după el, întălni pe scară o fată de casă, pe care încă o pălmui de vre-o câteva ori. Unul dintre ofițeri și-a uitat chipiul, ear' celalalt sbiciul în redacție. Această întemplantare a produs o mare agitațiune în Arad. Comandantul de corp din Timișoara Degenfeld s'a dus în persoană la Arad, ca să cerceteze lucrul.

Mersul trenurilor de mai nainte se va restabili din nou. Ministerul reg. ung. de comunicație și lucrări publice a hotărît se concedă, ca trenurile accelerate între Brașov și Cluj să se comunice earăși dela 1 Martie a. c. încolo.

Industria germană în România. Consulatul german din Galați a pus la dispozițiunea comercianților interesați un „Almanach“ în patru volume, elaborat prin grija ministerului german la Berlin, care conține adresele firmelor însemnate comerciale germane pentru exportatiune produselor industriale din Germania, cât și un exemplar la bursa comercială și la clubul comercial român din Galați, ear' un exemplar se află asemenea la dispozițiunea d-lor comercianți la cancelaria consulatului.

„Societatea geografică română“ a ținut două ședințe sub presiul Regelui României. În ședința primă s'a stabilit bugetul pentru anul curent; ear' în ședința a doua s'au ținut trei discursuri: Dl P. S. Aurelian a vorbit despre flora și fauna Rusiei, dl Angh. Dimitrescu despre importanța geografiei, și dl M. Bujoreanu despre cele din urmă descoperiri geografice. Trestrei oratori, au fost viu plaudați.

Societatea „Lumina“ pentru cultura Românilor din Peninsula-Balcanică. Simțindu-se lipsa unei cărți de lectură pentru scoalele primare române de preste Balcani, societatea deschide concurs pentru cea mai bună carte în dialectul român de acolo, care se va imprima cu spesele ei, în condițiile următoare: 1. Cartea să cuprindă ca vre-o sută șesedece de pagini, litere cicero, formatul obișnuit. 2. Alegerea și rînduiala bucăților să însușească cerințele pedagogice, alcătuiind o mică enciclopedie, din care să nu lipsească și bucăți din istoria Românilor până la venirea Turcilor în Europa. 3. Cartea, care va purta numele autorului, va fi proprietatea societății, liber fiind și autorul a o tipări în ori-câte ediții va voi. 4. Recompensa autorului este un obiect de artă. 5. Manuscrisurile se vor trimite comitetului (Bulevardul Elisabeta Doamna, București), cel mult până la 1 Mai, anul acesta. 6. Comitetul este gata a da lamuriri mai întinse, ori cui i-ar cere. Președinte Gr. H. Granda.

Un copil ars. Graveur-ul Carol Roth din Buda-veche s'a dus într-una din serile trecute dimpreună cu soția sa la o petrecere de dans, lăsându-și copilul de două luni acasă sub paza unei servitoare de 14 ani. Cătră dece oare voia servitoarea să-i încălzească laptele cu spirt de vin, din neprecauție însă răsturnă aparatul de fert. Spirtul ardînd s'a vîrsat preste copil și în curînd a prins foc cămașa copilului. Înainte de a mai pute fata stînge focul, copilul căpătase rane pe corp și în față. În spaima ei fata nu s'a gândit să aducă un medic, și sosind părinții dimineța la șese oare acasă, ei aflaseră copilul mort.

Dare de seamă.

Junimea română studioasă din giurul Seliștei a arangiat în 15/27 August 1885 o „petrecere de vară“ în „Bercul Junilor“ din Găleş, promițînd a cuita suprasolvirile generoșilor oaspeți pe cale diaristică și eventualul venit curat a-l destina unui scop filantropic.

Subscrisul comitet arangiator roagă pe onoratul public interesat, a-i scusa întărdierea cu „darea de seamă“, cu atât mai virtos, cu cât numai împrigiurările nefavorabile au causat-o, adecă: petrecerea a fost prea tîrziu, în ferii arangiată, după-cum se scie în ajunul plecării studenților arangiatori, la școală, și ca după petreceri naționale, lucru firesc, neputîndu-se întruni junimea arangitoare, ba nici comitetul ei, în acel scurt interval de vre-o câteva zile dela ziua petrecerii până la începutul anului școlastic, în o ședință necesară pentru răfuire. socotelilor, a plecat fiecare dintre noi pe la ale sale, ear' darea de seamă a rămas nearătă; pune-te acum și ține ședință cu membrii comitetului, dintre cari unul e în Sibiu, altul în Oradea-mare, altul în Șemnit, al 4-lea în Viena și mai scie Dșeu unde, — lucru natural, ca merge greu, și apoi vorba-i vorbă, ear' corespondența merge mai pe încet, cu mare greutate de abia acum putem să eșim în public cu darea de seamă despre rezultatul financiar al susnumitei petreceri.

Cu ocaziunea solvirii prețului de intrare au binevoit următorii p. t. oaspeți a suprasolvi următoarele sume, și anume: Rvrd. D. Dr. Nicolau Maier, protopresbiter gr.-or. în Seliște 1 fl.; dl Demetriu B. Bomșa, comerciant în Seliște 1 fl.; dl Demetriu Bucșan, pelar în Seliște 1 fl.; dl

Dr. Nicolau Călefariu, medic cercual în Seliște 50 cr.; dl Bucur Cristiu, comerciant 50 cr.; dl Mockescu, farmacist în Seliște 50 cr.; dl Nicolau Moisin, mésar în Seliște 50 cr.; dl Ioan Bucșan, pelar în Seliște 50 cr.; dl Simoni, pantofar în Seliște 50 cr.; dl Nicolau Hențu, notar în Gurariului 50 cr.; dl Ioachim Muntean, paroch gr.-or. în Gurariului 50 cr.; dl Ioan Manta, invătător gr.-or. în Gurariului 50 cr.; dl Ioan Iosoff, paroch gr.-or. în Tilișca 50 cr.; dl Petru Iuga, paroch gr.-or. în Tilișca 50 cr.; dl Demetriu Lăpădat, invătător gr.-or. în Găleş 50 cr.; dl Ilie Ciugudianu, substitut de sublocotenent în bat. 28 de vînători, concediat în Poiana 50 cr.; dl Ilie Măcellariu, măcelar în Mercurea 50 cr.; dl Ioan Orăștian, primar în Apoldul-inferior 50 cr.; dl Ioan Ivan, notar cercual în Aciliu 50 cr.; d-na Bucur Dancăș, primăreasă în Rășinari 1 fl.

Acești marinișoși oaspeți primească, îi rugăm, și pe calea aceasta expresiunea sincerii noastre mulțumite pentru spriginul moral și material, cu care ne-au împărtășit la neînsemnata noastră întreprindere.

La detragerea relativ numărului de spese avute cu pregătirile noastre necesare, — din venitul brut, a rezultat un venit curat prea modest de 12 fl. 48 cr., care sumă tot din cauza susamintitei pripiri și necorectei proceduri din parte-ne, se află încă la subscrisul cassar al junimei — dar' asigurată cu scop, ca această sumă, din Iunie a. c. începînd, să fie depusă spre fructificare la banca din Seliște până atunci, când adăugîndu-se lîngă ea și venitul altor petreceri de acest soi arangiate la timpul seu de suspomenita junime, — va cresce această sumulită așa, ca să fie de ajuns pentru procurarea unui „cort“ mai mărișor, sau a unui „pavillon ambulat“ mai mic, de care cercul nostru al Seliștei are prea însemnată lipsă, rară fiind petrecerea arangiată în liber și pe la noi succesează fără de ploaie, ear' adăpostul necesar e în genere prea depărtat.

Rugându-l încă odată pe onoratul public interesat de scusarea întărdierii noastre cu această dare de seamă, mulțumim atât inteligenței române, cât și celei străine pentru numeroasa prezentare și spriginire la petrecerea din vara trecută precum și afabilei noastre nații, carea și de astădată s'a înfățișat în număr destul de însemnat, — și le asigurăm pe amîndouă, atât pe inteligență cât și pe buna noastră nație; ca numai dinsele, ele între ele, să se înțeleagă bine și uniți, și după puțină să ne încuragieze și spriginească, — căci noi nici când nu vom lipsi dela culmea misiunii noastre.

În numele „Junimei române studioase din giurul Seliștei“ și al comitetului arangiator:

Aureliu Millea, m. p. Mihail Iltu, m. p.
președinte. cassar.

Varietăți.

(O nouă invenție a lui Edison.) Din Newyork se serie, că dl Edison a făcut o nouă invenție. Este vorba de un aparat, care să permită călătorilor să expedieze, chiar din vagoanele lor, telegrame și scrisori la un tren care merge. Experiențele sale, făcute cu acest aparat într'un tren, care străbate 25 mile pe oară, au dat rezultate cele mai bune.

(Moartea unui șef de bandiți din Dobrogea.) Corespondentul din Tulcea al „Voinei Naționale“ îi serie acestui giur următoarele amănunte asupra prinderii unei bande de tâlhari din Dobrogea: Erau aproape doi ani decănd o periculoasă bandă de tâlhari înspăimînta poporațiunea Dobrogei. Sub conducerea unui evadat din ocnă, numit Enache Buzatu, criminal hotărît și îndrăzneț, armați cu revolvere și carabine Winchester și Krenk, acești bandiți, prin curajul și cutezanța lor, ajunseră să reamîntească pe aceia ai Spaniei din secolul trecut, cu avantajul mai mult al armelor perfecționate. Ei atacau de multe-ori ziua și bravau ori-ce urmărire, fiindcă pădurile vaste și lanțurile nesfîrșite de munți, cu ascunzătorile lor naturale, dedeau retragerii lor o singuranță aproape neturburată. Afară de aceasta mulțimea cultivatorilor de tutun, ale căror suțimi de bordee se află răspândite prin munți și păduri în toate direcțiunile, și de preferență prin înfundăturile cele mai sălbatice, deveniseră de frică gazdele și complicitii lor, procurându-le adăpost, nutriment, munițiuni și altele, în schimbul cărora primiau obiectele furate mai grele de transportat. Nu trecea o săptămână, fără-ca ei să nu comită o tâlhărie. În seara de 22 Ianuarie chiar, pe la 7 oare au făcut o jăfuire de o îndrăzneală ne pomenită: ei torturară pe femeia și prădară casa unui locuitor bogat alături cu o altă casă, în care se celebra o nuntă! Aceasta a fost însă ultima lor isbăndă, căci două zile mai tîrziu în noaptea de 24, dl administrator al plășei Măcin, B. Murgulescu, îi surprinse cu 12 soldați pe un viscol îngrozitor, într'un bordeiu perdut în sinul munților. La somațiunea ce a făcut bandiților, ca să se predee, aceștia au răspuns prin salve de focuri, trase prin ușa, prin fereastra și pe coșul bordeiului. Dl administrator, alături cu bordeiul, cu pericolul vieții sale, stimula atacul soldaților strigînd: „Curagiu băieți sînt cu voi aci, trageți în ușă, trageți în fereastră, să nu scape unul“. Resistența bandiților a fost desperată; în timp de o oară s'au tras mai mult de 150 focuri de o parte și de alta. Era se dice, un spectacol în adevăr înfrîntor în valea adîncă a munților, unde în mijlocul nopții, mugetele viscolului se amestecau cu trăsnete armelor și strigătele oamenilor. Când au încetat focurile, șeful bandei murise ca un adevărat erou, strîngînd revolverul într-o mână și carabina într'alta (un revolver englezesc foc central și o carabină „Winchester“ cu 16 focuri) doi bandiți erau

prinși împreună cu 5 complici, închiși cu dînșii în bordeiu, ear' alții doi, trecînd prin salve de focuri, dispărueră în pădure. Erau trei oare din noapte și a trebuit să se aștepte ziua, spre a se lua după urmele acelora pe zăpadă. Pe la 4 oare preste 100 locuitori din satul cel mai apropiat sosiră cu arme și ciomege trimiși de ajutorul administratorului, G. Minculescu, care vîdînd rezistența înverșunată a bandiților și numărul prea mic al soldaților, a alergat călare la sat și a ridicat poporațiunea. Nu a avut să se deplîngă nici o nenorocire; un singur soldat a fost ușor rănit. Dl G. Minculescu s'a condus și în această ocaziune cu mult tact și inteligență, ear' sergentul de roșiori Rădulescu și soldatul Sofian Vasilie, din regim. al 8 de linie, s'au purtat ca nisce bravi. A doua zi pe seară s'au reîntors în Măcin dl administrator împreună cu convoiul bandiților prinși. Corpul capului de bandă a fost expus într-o sală a poliției, unde toți orașenii s'au dus să-l vadă. Mulți l-au recunoscut pentru a fi fost jăfuiți de dînsul! Enthusiasm era la culme; toți notabili orașului, dintre cari cei mai avuți primiseră avertismente dela teribilul șef de tâlhari, au mers în corpore de au felicitat pe dl administrator pentru curajul și devotamentul seu și i-au mulțumit, că a redat siguranța vieții și averii lor. În urma autopsiei ce s'a făcut cadavrului banditului s'a constatat, că creurul lui cîntăria 1470 grame.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Budapesta, 18 Februarie n. Dieta țerii. Ministrul de honveți prezintă proiectul de lege în privința gloatelor. Proiectul se predă comisiei militare. Legea bugetară se va prezenta Luni. — Dr. Falk și Vadnay insinua o interpeleție urgentă cu privire la afacerea din Arad. — La sfîrșitul ședinței s'a desbătut proiectul de lege despre competențe, pe care l-au prezentat Győry et cons. Ministrul de finanțe Szapáry a declarat, că el va prezenta despre competențe un proiect cu începutul sesiunii viitoare. Proiectul lui Győry a fost respins cu 141 în contra 97 voturi.

La interpelețiile lui Falk și Vadnay ministrul-president răspunde, că comitelesuprem i-a raportat numai decăt despre acest incident, și l-a înconșcințat, că a recercat pe comanda militară din Arad pentru delegarea unei comisii mixte. Ministrul-president a aprobat procedura comitelesuprem, care îi va raporta regulat despre această afacere. Un amestec extraordinar din partea lui nu va fi de lipsă, deoarece autoritatea militară a început numai decăt cercetarea. (Aprobări.)

Arad, 18 Februarie n. Ambii ofițeri de husari, care au comis atentatul în contra redactorului foii umoristice, au fost predați autorității militare competente. În urma scirilor sosite aici, ministrul-president a pus în perspectivă deputatului Falk o aspră pedepsire a culpabililor.

(De azi.)

Budapesta, 19 Februarie n. Casa deputaților. Proiectul de lege despre dreptul de incolat al maselor ce rentore în patriă, a fost primit. Madarász interpelează, dacă guvernul are de cuget, din incidentul din Arad, să iee dispozițiuni legislative în cauza opririi de a purta persoanele militare arme și să se re-visuiască legea militară penală?

București, 19 Februarie n. Ședința de ieri a Conferenței de pace a rămas fără rezultat. În cercurile delegaților se sperează totuși, că pacea va fi subscrisă înainte de expirarea armistițiului.

Belgrad, 19 Februarie n. Ambasadorul Turciei s'a prezentat la ministrul-president Garașanin exprimînd dorința Porței de a se încheia pacea cât se poate mai curînd, a cerut explicațiuni privitoare la înarmările sârbesci și ordonarea demobilizării. Garașanin a depeșat aceste regeli, care se află la Niș, hotărîrile acestuia se așteaptă pentru azi.

Constantinopol, 19 Februarie n. „Agenția Havas“ comunică: Poarta a primit din partea Rusiei notificarea, că primesce învoiala bulgaro-turcească prelîngă mndificările cunoscute, dintre care cea mai de căpetenie e, că Bulgaria trebuie să-și pună armata la dispoziția Turciei.

Londra, 19 Februarie n. Casa de jos a primit bilul, care acordă femeilor independent drept de alegere.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 10 Martie a. c. imobilele lui Iacob Mork decătră tribunalul reg. din Chichinda-mare.

— 22 Februarie a. c. mobilele lui Iuliu Ignatz în casa proprie din Batonyea (com. Aradului).

— 6 Martie a. c. mobilele lui Antoniu Șorgo în casa proprie din Chichinda-mere.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Ana Knapp, la trib. reg. din Timișoara;

— la rămasul după Stefan Nagy, trib. reg. din Arad;

— la rămasul după Maria Markó, trib. reg. din Arad.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi la trib. reg. din Timișoara. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la presid. tribunalului reg. de acolo.

— Un post de jude reg. la judecătoria cerc. din Șercaia. Concursurile sunt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. reg. din Brașov.

— Un post de concipient la tabla reg. din M. Oșorheiu. Concursurile în 4 săptămâni la presid. tablei reg. de acolo.

— Un post de scriitor la jud. cerc. din Raho (com. Maramureș). Concursurile în 4 săptămâni la presid. tribunalului reg. din Sighetul-Marmației.

Economie.

Cenușa și agricultura noastră.

(Urmare și fine.)

De aceea a le spune, că cenușa ce rămâne ca rămășiță din arderea lemnului, a bălegarului uscat etc., întrebuințată la îngrășarea pământului, este un mic capital pus cu un interes sigur: cred că nime nu va putea să spună că este o faptă rea. Mai departe a le spune, că cenușa dă bune rezultate în toate pământurile argiloase, compacte, umede și seci dela natura lor, punând cenușa pe trifoiști, pe livezile naturale, la vie, la locurile pe care se cultivă cartofi și plantele oleoiloase, pe care mulți din agricultorii noștri le cunosc din cetire, ear' nu din cultură și experiență, este un lucru de asemenea prea folositor pentru progresul agriculturii noastre.

Cenușa este îngrășământul acela, care dis-

trage toate ierburile cele rele și în locul lor face să crească ierburile bune. De ce să lăsăm să crească papură și rozog în livezile noastre, pe cât timp avem mijloace la îndemână, ca cu timpul să facem să se stărpească aceste plante, și de ce să nu punem în aplicare aceste mijloace?

Se dice că cenușa întrebuințată la facerea leșiei este mai puțin fertilizatoare, fiindcă în leșie rămâne potasă și sodă, care joacă rolul cel mai important, dar' cu toate acestea este bine a întrebuința și cenușarul.

În Germania întrebuințarea cenușei este foarte mult răspândită, și agricultorul geman nu numai din cauza pământului ingrat caută a întrebuința ori-ce îngrășământ fie mineral ori vegetal, ci și din cauza progresului culturii, precum și din mândria lui națională, de a nu rămâne înapoia altor popoare europene, și de a fi întru toate alături de ele sau înaintea lor, în tot ce privește progresul civilizațiunii. În Germania cenușa se întrebuințează la toate recoltele, și mai cu seamă la cultura cerealelor. Cenușa trebuie semănată cu mâna pe un timp uscat, și se pune la un hectar până la 24 hect.; sau dela 1.200—1.300 de chlgr. După-ce cenușa s'a semănat, se trece pe deasupra pământului ușor cu grapa, sau se poate lăsa cenușa pe deasupra pământului. Dacă se va întâmpla ca să cadă o ploaie potrivită, aceasta va avea o acțiune prea favorabilă asupra cenușei. Efectele cenușei pot să țină 5 ani de zile, și după-cum pământul va fi mai umed, cu atât trebuie ca cântătimea de cenușă să fie mai mare. În Bavaria, la un hectar se pune până la 90 de hectolitri, însă în cazul acesta efectele cenușei pot să țină până la zece ani.

În alte țeri se întrebuințează prelungă cenușa de lemne și cenușa de antraci și a cărbunelui de pământ propriu zis; de lignit și turbă, fiindcă cenușile acestea toate conțin în cantități destul de mari principiile fertilizatoare, care dau cele mai bune rezultate, mai cu seamă când se întrebuințează la îngrășatul viilor.

În tot cazul cenușa nu trebuie aruncată, ci trebuie amestecată cu bălegarul, care se scoate din grajdul animalelor, și care se adună de prin curte, când se mătură, fiindcă în cazul acesta se mărește puterea fertilizatoare a bălegarului.

Credem că am ajuns și noi apogeuul acela, la care trebuie să învățăm pe țeran, ca să întrebuințeze pentru mica sa moșie, ori-ce îngrășământ; pe de altă parte trebuie să-i spunem că nu este iertat, ca să se peardă din curtea lui

nici un paiu de grâu, fără-ca să fie întrebuințat ca îngrășământ la ogorul seu, sub care zace ascunsă puterea lui morală și materială, sub care zace ascunsă stânca de granit, de care se razimă fericirea națiunii noastre.

„Economia Națională.

Tergul de rimători în Steinbruch. În 17 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 37.— cr. până 39.— cr. unguresci grei, tineri 41.— cr. până 41.1/2 cr., de mijloc 40.— cr. până 41.— cr., ușori 39.— cr. până 40.— cr., marfă țerănească, grea 37.— cr. până 38.— cr., de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., ușoară —.— cr. până 35.— cr., românesci de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr. transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sêrbesci grei 36.— cr. până 37.— cr., transito de mijloc 35.— cr. până 36.— cr., transito ușori 36.— cr. până 37.— cr., îngrășați cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 18 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.— 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.95 până 8.25, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (de Bacsa) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 8.05 până 8.35, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.—.

Sêrcă (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.15 până 6.35.

(Orđ nutreț): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.70; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.— până 8.80.

Ovês (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.75.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.20 până 5.25; de alt soi fl. 5.15 până 5.20.

Rapița fl. 10.— până 10.15; de Banat fl. 10.— până 11.50.

Mălaiu (unguresc): fl. 4.60 până 5.—.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 7.98 până 8.— (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.12 până 8.14.

Sêcara (primăvară) 69.7/10 Kilo fl. 5.56 până 5.85

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.49 până 5.51.

Rapița (August—Septembrie) fl. 10.6/8 până 10.7/8

Spirt (brut) 100 L. fl. 24.— până 24.75.

Bursa de București.

Cota oficială dela 17 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	95.1/4 vënd.	95.9/4
Rur. conv. (6%)	86.—	86.1/2	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	266.—	267.1/2	267.1/2
Banca națională a României	1085.—	1183.—	1183.—
Impr. oraș. București	29.—	—	—
Act. de asig. Națională	224.—	—	—
Credit mob. rom.	—	—	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	81.—	81.—	81.—
Schimb 4 luni	—	34.—	34.—
Societ. const.	187.1/2	230.1/2	230.1/2
Aur	16.1/4	16.1/4	16.1/4

Cursul pieței din Sibiu.

din 19 Februarie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60 vënd.	8.68
Lire turcesci	11.20	11.25	11.25
Imperiali	10.20	10.25	10.25
Ruble rusești	1.22	1.24	1.24

Bursa de Budapesta

din 18 Februarie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	10.305
" " " 4%	94.40
" " " 5%	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	113.25
Bonuri ale ung.	104.25
" " cu cl. de sortare	104.25
" " bănățene-timișene	104.25
" " cu cl. de sortare	104.—
" " transilvane	104.25
" " croato-slavone	103.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.25
Imprumut cu premiu ung.	118.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.75
Renta de hârtie austriacă	84.50
" " argint austriacă	74.75
" " aur austriacă	113.20
Losurile austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	866.—
" " de credit ung.	309.25
" " austr.	300.40
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'ori.	10.—
Mărci 100 imp. germane	61.80
Londra 10 Livres sterlinge	126.40

Bursa de Viena

din 18 Februarie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.05
" " " 4% <td>94.40</td>	94.40
" " hârtie 5% <td>152.50</td>	152.50
Imprumutul căilor ferate ung.	152.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	114.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timișene	104.25
" " cu cl. de sortare	104.25
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	103.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.25
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—
Rentă de hârtie austriacă	84.75
" " argint austriacă	84.90
Rentă de aur austriacă	113.55
Losuri austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
" " de credit ung.	309.50
" " austr.	300.50
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.96
Napoleon-d'ori.	10.03 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.85
Londra 10 Livres sterlinge	126.40

Apoteca

la „mărul de aur al imperului“

Pilule curățitoare de sânge

sanetozare deplină, 1 scutulă cu 15 pilule în preț de 21 cr.; un pachet de 6 scutule 1 fl. 5 cr., comande cu rambursă nefrancată 1 fl. 10 cr. Mai puțin de un pachet nu se trimite.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fie-care după-ce va folosi acest medicament, se va simți silit a-l recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Leongang, 15 Maiu 1883.

Preaonorate Domnule! Pilulele d-voastre produc adevărată minune; ele nu sînt ca alte multe mijloace lăudate, ci ele ajută întru adevăr aproape pentru toate.

Din pilulele procurate la Pasci cele mai multe le-am împărțit amicilor și cunoscuților și au folosit tuturor, chiar și persoane de o etate înaltă și cu diferite boale și dureri au dobândit prin ele dacă nu sănătatea completă, dar' totuși o îmbunătățire însemnată. Te rog dar' să-mi trimiți earăși cinci pachete. Dela mine și din partea tuturor căți am avut norocirea a ne redobândi prin pilulele d-voastre sănătatea, — cea mai intimă mulțumită

Martin Deutinger.

Balsam de înghețatură de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra cucuelor de îngheț de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 burcănel 40 cr.

Alifie americană de reumatism, remediu cu efect grabnic și sigur, cel mai bun leac la toate relele reumatice, ca: durere de osul spinărei, junghiuri, ischias, migrenă, dureri de dinți, de cap, de urechi etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Medicamente homöopatice de toată specia se află to tdeauna în cantitate suficientă.

Afară de preparatele aci numite mai sînt toate specialitățile farmaceutice indigene străine anunțate în diarele austriace, precum:

Săpun chinezesc de toaletă, 1 buc. 70 cr.

Prav în contra asudării picioarelor, 1 scutulă 50 cr.

Pasta de pept de Georg de mulți ani recunoscută în general ca cel mai excelent și mai plăcut mijloc în contra flegmei, tusei, răgușelei, catarchului, a durerilor de pept și plumări și contra boalelor de gât. 1 scutulă 50 cr.

Pilule pentru câni, 1 scutulă 30 cr.

etc. etc. și toți articoliile ce doar nu s'ar afla în deposit se vor procura și expeda la cerere prompt și foarte efitin.

Comande prin postă în preț de sub 5 fl. se efectuează numai după trimiterea prețului prin assignațiune postală, comande mai mari se trimit și cu rambursă postală.

I. PSEPHOFER

Viena

Singerstrasse 15.

Stimate d-le! Presupunând că toate medicamentele d-tale vor fi tot așa de bune ca renumitul d-tale balsam în contra degerării, care în familia mea a făcut un sfârșit repede mai multor casuri de umflături de degerare, prelungă toată neîncrederea mea în așa numitele mijloace de vindecare generale, m'am hotărît totuși a începe cu pilulele depurative ale d-tale, pentru a bombarda cu aceste mici globuri durerile mele îndelungate de hemorrhoid. Fără întârziere trebuie să-ți mărturisesc, că suferințele mele vechi după o întrebuințare de 4 săptămâni, au încetat cu totul și că recomand în modul cel mai călduros în cercul amicilor mei aceste pilule. N'am nimic în contră și dacă vei face întrebuințare de aceste șire, — dar' fără de publicarea completă a numelui.

Viena, 20 Februarie 1881. Cu toată stima C. v. T.

Esență de viață (picături de Praga) în contra stomacului stricat și durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 20 cr.

Esență de plantan un mijloc de casă general recunoscut și excelent în contra troachnei, a răgușelii, a tusei dureroase, etc. Un flacon 50 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer de un sir de ani recunoscută ca cea mai bună dintre toate remediile pentru creșterea părului un burcan mare elegant 2 fl.

Pflastru-universal probat de prof. Stendel, la rane de umflături impuns și lovituri la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup în mod periodic, la rane și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi. Un burcan 50 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un remediu excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii: ca durere de cap, amețală, cărcei la stomac, acreală în gât, suferințe haemoroidale, înuciure etc. 1 pachet 1 fl.